

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Diogenis Et Alexandri Dialogvs Ex Lvciano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

DIVERSORVM CARMINVM. 73
DIOGENIS ET ALEXANDRI
DIALOGVS EX LVCIANO.

ARGVMENTVM.

Magnus Alexander latissima regna tenebat,
Immensiq; gradum nactus honoris erat.
Eius opes tantas celeri mors inuida telo
Perculit, & longa non tulit esse mora.
Huius ab exemplo fas est cognoscere, nullam
Humanis certam rebus inesse fidem.

Siccine Alexander pallentia regna subisti,
Mortuus & vulgi tu quoque more iaces?

ALEX. Sic factum Cynice est. Quid enim res mira
putetur,

Si mors mortales in sua iura trahat?

DIOG. Sed Ioue prognatū populi te fama ferebat,
Dicta, quid, an Libyci vana fuere dei?

AL. Vana: Philipp⁹ erat genitor mihi, si foret Ammō
Stirps mea, non tua, Mors, præda futurus eram.

DI. Quin etiam de matre tua mira esse loquutos
Mortales memini quando superstes eram.

Congressu illi vterum validi intumuisse draconis
Aurato visi prosiluisse thoro.

Illo te multi referebant sanguine cretum

Humano longè maius habere genus.

Fama fidem vulgo reperit, roburque recepit,

Se licet Emathius crederet esse patrem.

AL. Fama quidē fuerat, fateor, quàm vera, profecto

Qui mea nunc spectet funera scire potest.

DI. Attamen istius vanæ mendacia famæ

Causa tibi immensi plurima honoris erat.

E 5

Quum

Quum te mortales lapsum de sede putarent
Ætherea veri numen habere Dei.

Sed dic quem tanti subiturum pondera regni
Hæredem tabulis scripseris oro tuis.

A L. Sic abij raptus fatis properantibus, vt res
Copia non fuerit composuisse meas.

Hinc mea quis teneat regnator sceptrâ, quis illas
Queis potiebar opes, non mihi nosse datum est.

Aureus in digito qui tunc erat annulus, illum
(Hoc scio) Perdicæ morte premente dedi.

Sed tua nescio quid diduci labra videntur:
Causa, age, quæ vultus istius esse potest?

D I. Vix risum teneo, cùm Graiùm facta recordor,
Qui tibi plaudentes omnia summa dabant.

Tempote quo primùm regni successor & hæres
Sumpstisti tenera sceptrâ relicta manu:

Tunc te ductorem memini legisse Pelasgos,
Qui obuia barbaricis gentibus arma dares.

Inde tibi pingues aras & templa locasse,
Et tanquam haud dubio sacrificasse Deo.

Nec dubitasse tua visum cum matre draconem
Auctorem certum sanguinis esse tui.

Sed mihi, quæso, refer quo sint tua mēbra sepulchro
Condita, defuncto quis datus extet honos?

A L. Tres sine honore dies iaceo Babylone relictus,
Et caret extructis corpus inane rogis.

Sed Ptolemæus amans nostri, fidusque satelles,
Hæc mea non segni damna leuabit ope.

Namque vbi compresso fuerint sedata tumultu
Omnia, non longè qui modò abesse potest,

Tum feret ad Pharios exutum lumine corpus,
Atque ibi conspicui numinis instar ero.

D I.

Di. Non mea contineo rumpentibus ora cachinnis,
 Tam mihi stultitiæ plena videre loqui.
 Sedibus infernis cultus sperare deorum
 Non pudet, exiguum tam tibi mentis inest?
 Scilicet vt fias alter latrator Anubis,
 Vel quem Memphitæ sub bouis ore colunt?
 Quin istas potius spes diuinissime pone,
 Friuola fac animo sint procul ista tuo.
 Haud semel emensam fas est remeare paludem,
 Nec redit ad superos quem specus ista capit.
 Non ita Tartareis agitat lecurus in oris
 Æacus, vt speres fallere posse fuga.
 Nec tam defectus, mihi crede, aut dente retuso
 Cerberus, vt prædam quam tenet, ire sinat.
 Porrò scire velim qua tandem mente tulisti,
 Quaque etiam tibi tot commoda rapta feras?
 Lapsane præteritæ sortis fortuna remordet,
 Num tua tam felix gloria, quando subit?
 Dumque tot argenti succurrunt pondera & auri,
 Dumque tuo gentes tot domitæ ense truces?
 Bactra quid hîc memorê, quid vel Babylona super?
 Victa sub imperium colla dedisse tuum? (bam
 Quàm numerosa tuæ semper custodia vitæ
 Præsto tibi, & turbæ vis famulantis erat?
 Feruebant procerum strepitu tibi cuncta, ducumq;
 Stipabant folium millia multa tuum.
 Tu verò Heroas inter proceresque, ducesque,
 Quos modò commemorini, conspiciendus eras.
 Sublimis, fulgens ostro, crinemque tiara
 Vincus, adorandum denique numen eras.
 Hæc memori quoties, atque his potiora recurfant,
 Nonne cient animo tædia acerba tuo?

Stulte

Stulte quid illacrymas? princeps Stagirita Sophorū,
 Cuius es eximia doctus ab arte puer,
 Res ne tibi vetuit firmas stabilesque putare,
 Quas Fors arbitrio datque negatque suo?
 A L. Nempe bonus Sapiens, si fas mihi vera fateri,
 Assentatorum pessimus ille fuit.
 Da veniam fasso, sanè quàm plurima ab illo
 Offendunt animum nunc quoque facta meum.
 Nam quamuis rectè fugienda, tenenda moneret,
 Multaque monstraret non renuenda bonis:
 Nil tamen istorum proprios traduxit in vsus
 Doctrinæ discors moribus ipse suæ.
 Paucaque vt è multis memorem, fuit vsque petaci
 Ingenio, & nimium turpiter arsit opes.
 Quid referam quæ scripta mihi transmiserit olim,
 Vique iuuentutem luserit ille meam.
 Ambitiosus eram, laudisque vtebar amore,
 Hoc quoque amore suas auxit abusus opes.
 Namque ego Palladia cùm vellem primus in arte
 Vincere, & hac nobis nil foret orbe prius,
 Ille meos aliò iuueniles transtulit annos,
 Mensque fuit studij protinus orba sui.
 Quippe mihi auriculas mendaci radere palpo
 Occipit, atque aliud tradere laudis iter.
 Nunc me felicem præstantis dicere formæ,
 (Ceuforet in veris illa locanda bonis)
 Nunc me felicem gestarum tollere rerum,
 Et nunc diuitias magnificare meas.
 Nec dubitabat enim numero sociare bonorum
 Maxima quæ Samius diceret esse senex.
 Nam quia auarus opes studio captabat anhelò,
 Scilicet hac turpem diluit arte notam.

Artibus eloquij fallax, maiore nec vllus
 Nexuerit vafros calliditate dolos.
 Ergo huius nobis dedit hunc sapientia fructum,
 Vt luctu finem non faciente premar.
 Tot siquidem cecidisse bonis, quibus antè fruebar,
 Méne putas modico posse dolore pati?
 Di. Vis tibi vt expediam fidi medicamen amici,
 Quo tua fata modo commodiore leues?
 Quum nulla his crescant nigris aconita sub antris,
 Fac de Lethæo largiter amne bibas.
 Sic tibi Aristoteles fugiet de pectore totus,
 Nec memorem posthac quod cruciabit, erit.
 Sed glomerare pedes, celerique accurrere passu
 Complures, tumidas & dare cerno minas.
 Inprimis Cliri video, & Callisteni ora,
 Cumque illis alios, qui tibi sæua parant,
 Atque vices de te repetunt, pœnasque reposcunt
 Turpiter illatæ pro ratione necis.
 Quin fuge, & oppositæ propera succedere ripæ,
 Et tua Lethæus proluat ora liquor.

DE TEMPO VIRTUTIS

& Honoris.

NVmina multa sibi sacrauit vana vetustas,
 Finxit & innumeros non bene sana deos.
 Nonnulli quorum risumque, iocumque merentur,
 Sunt, detestari quos quoque iure queas:
 Sunt quorum laudanda etiam videatur origo,
 Scilicet hos Virrus inter Honorque fuit:
 Sacra quibus memorant Marcellum templa dicasse
 Ditatum spoliis terra Sicana tuis.

Qui